

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κήπου μου αὐτοῦ ὑπάρχει θελκτικώτατος πήδαξ ὕδατος, ὅπου ποτὲ δὲν εἶδες παρόμοιον· τὸ ὕδωρ ἀναπηδᾷ ὡς δέσμη καὶ ἐπαναπίπτει εἰς ἀφρούς ἐντὸς δεξαμενῆς ἐκ λευκοῦ μαρμάρου.

— Εἶμεθα εὐτυχεῖς εἰς τὰ δάση μας, εἶπε τὸ παιδίον· τὰ σύσκια τῶν δασῶν μας μέρη εἶναι ἐπίσης τερπνὰ τοῦλάχιστον ὡς καὶ αἱ σκιαδὲς τῶν θελκτικῶν δεινδροστοιχιῶν σας· τὰς πρασίνας χλόας ἡμῶν καλλύνουσι μυρίων χρωμάτων ἄνθη. Ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτοις ἄνθη περίξ τοῦ οἰκίσκου μας, ρόδα, ἱα, ἀνθέμια. Καὶ φρονεῖτε ὅτι αἱ πηγαὶ μας εἶναι ὀλιγώτερον ὠραῖαι ἀπὸ τοὺς τεχνιτοὺς πήδακας ὑμῶν; Πόσον ἀγαπῶ νὰ βλέπω τὰ δίκυγῃ ὕδατά των ἀναβρύοντα ἐκ τῶν χαρδρῶν τῶν βράχων, ἢ πίπτοντα ἐκ τῆς κορυφῆς τῶν λόφων νὰ βλέω κατόπιν ὀρειοσειδῶς εἰς τοὺς ἀνθοστολιστούς λειμῶνας!

— Ἀγνοεῖς τί ἀπορίπτεις, ὦ τέκνον, εἶπεν ὁ κυνηγός· ὑπάρχουν εἰς τὴν πόλιν περίφημα σχολεῖα, εἰς τὰ ὅποια θὰ σὲ στεῖλῶ νὰ μάθης παντός εἶδους ἐπιστήμης. Ὑπάρχουν θέατρα ἔνθα δόκιμοι μουσικοὶ θὰ καταγοητεύουσι τὴν ἀκοήν σου μὲ τὰς ἀρμονικὰς τῶν μελωδιῶν· ὑπάρχουν αἰθουσαι εἰς τὰς ὁποίας θὰ εἰσαι δεκτός, εἰς μεγαλοπρεπεῖς συναναστροφάς.

— Ὅχι, ἀπεκρίνατο τὸ παιδίον, δὲν σὰς ἀκολουθῶ εἰς τὴν πόλιν. Μὲ μανθάνουσι εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου μας ὅσα μοῦ εἶναι ἀληθῶς χρήσιμα. Μὲ διδάσκουσι πρὸ πάντων νὰ φοβῶμαι τὸν Θεόν, νὰ τιμῶ τοὺς γονεῖς μου, νὰ μιμῶμαι τὰς ἀρετάς των· δὲν ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζω πλεονέκτημα. Οἱ μουσικοὶ σας ψάλλουσι τάχα καλλίτερον ἀπὸ τὰς ἀηδόνας ἢ ἀπὸ τὰς γαλιάντρας μας; Καὶ ἡμεῖς ἐπίσης ἔχομεν τὰς μουσικὰς μας συμφωνίας καὶ τὰς πανηγύρεις μας. Πόσον εἶμεθα εὐτυχεῖς τὴν Κυριακὴν, ὅταν συνερχόμεθα οἰκογενειακῶς, καὶ καθήμενοι ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ δάσους, παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ φλοίσβοντος ῥιακίου! ἡ ἀδελφὴ μου τραγουδεῖ, ἐγὼ συνοδεύω τὴν φωνὴν της μὲ τὸν αὐλόν μου. Τὰ ἄσματά μας ἀντηχοῦσι μακρὰν καὶ ἡ ἡχώ ἐπαναλαμβάνει αὐτὰ κατόπιν ἡμῶν· ὁ πατὴρ δὲ καὶ ἡ μήτηρ ἡμῶν εὐτυχεῖς διότι μᾶς ἀκούουσι, μᾶς παρατηροῦσι μὲ τρυφερόν μεϊδιάμα· ὅχι, δὲν ἔρχομαι μὲ σὰς εἰς τὴν πόλιν.

Τότε ὁ κυνηγός βλέπων ὅτι ἔπρεπε νὰ παραιτηθῇ τῆς ιδέας τοῦ νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸ παιδίον, αὐτὸ νὰ σοὶ δώσω λοιπόν, εἶπε διὰ νὰ σοὶ φανερώσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου; Λάβε αὐτὸ τὸ βαλάντιον πλήρες χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

— Καὶ ποῖαν ἀνάγκην ἔχω αὐτῶν τῶν χρημάτων; Εἶμεθα μὲν πτωχοί, ἀλλὰ δὲν στερούμεθα καὶ οὐδενός. Ἐὰν ἐδεχόμεν τὰ χρήματά σας, δὲν ἔβελον πωλήσει τὴν μικρὰν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν ἠδυνήθην νὰ σὰς προσφέρω; θὰ ἦτο κακόν· ἡ μήτηρ μου θὰ μὲ ἐπέπληττε διὰ τὴν τοιαύτην διαγωγὴν μου· αὐτὴ μοι εἶπε πάντοτε, ὅτι ὀφείλομεν νὰ βοηθῶμεν τοὺς εὐρισκομένους εἰς ἀνάγκην καὶ νὰ πράττωμεν τοῦτο ἅνεν συμφέροντος.

— Τί νὰ σοὶ προσφέρω ἀγαπητὸν τέκνον, πρέπει

χωρὶς ἄλλο νὰ δεχθῇς κάτι τι, ἄλλως θὰ μὲ καταλυήσεις.

— Ἐ, λοιπόν δώτε μοι αὐτὸ τὸ φλασκίον τὸ ὁποῖον βλέπω κρεμάμενον εἰς τὸ πλευρόν σας, μοι φαίνεται ὅτι ἐχάραξαν ἐπ' αὐτοῦ σκύλους οἵτινες κυνηγῶν ἔλαφον.

Τότε ὁ κυνηγός ἔδωκεν αὐτῷ τὸ φλασκίον καὶ ὁ νέος βοσκὸς ἀπῆλθε πηδῶν ἐκ χαρᾶς, ὡς ἀρνίον τὸ ὁποῖον σκιρτᾷ.

ΖΩΗ ΓΚΙΚΑ.

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΦΥΛΑΡΓΥΡΟΥ ΤΕΛΟΣ

Πλούσιος τραπεζίτης τοῦ 19^{ου} αἰῶνος ὀνομαζόμενος Θωανάρδος, εἶχε συναθροίσει σπουδαιότατην ποσότητα χρημάτων, ὑποβαλλόμενος ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς πάσας τὰς στερήσεις τοῦ βίου· φιλόποτος δὲ ὡς πάντες οἱ φιλάργυροι, ἐφρικία καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον θόρυβον. Τρέμων πάντοτε διὰ τὸν προσφιλῆ του θησαυρόν, ἐπεννόησε νὰ κατασκευάσῃ ὑπόγειον ἄστυλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου νὰ δύναται νὰ εἰσέρχεται διὰ καταπακτῆς, κινουμένης δι' ἀφανοῦς ἐλατηρίου, καὶ ἀπετάνη πρὸς τοῦτο εἰς τινὰ τεχνίτην. Ἡ ἐργασία συνεφωνήθη καὶ ὁ τεχνίτης, ὅστις ὑπεσχέθη τὸ μᾶλλον ἀπρόσιτον μυστικόν, κατασκευάζει τὸ ὑπόγειον αὐτὸ δωματίον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κυρίου, ἀνοίγει καὶ κλείει ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τὴν κινουμένην πλάκα, ἥτις ἐπέτρεπε ἢ ἐμπόδιζε τὴν εἰσόδον. Ὁ φιλάργυρος ἐξετάζει μετὰ προσοχῆς τὰ πάντα, ἐπαναλαμβάνει κατόπιν ὁ ἴδιος πολλάκις τὰς δοκιμὰς του καὶ ἀποπέμπει τὸν τεχνίτην ἀφοῦ ἐπλήρωσεν αὐτῷ, οὐχὶ ἄνευ λύπης, τὴν συμφωνηθεῖσαν ποσότητα. Καθ' ἑκάστην μετέβαινε καὶ ἐπεσκέπτετο τὸν προσφιλῆ του θησαυρόν, καὶ ἐκεῖ, θεωρῶν ἑαυτὸν ἐν πληρεστάτῃ ἀσφαλείᾳ, ἐθεώρει ἐν ἡδονῇ, ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέχειαν ὥρας, τὰ χρυσὰ του νομίσματα. Ἐμέτρα καὶ ἐξαναμέτρα αὐτὰ τὰ ἐσχημάτιζε εἰς στήλας ἐπὶ τραπεζῆς· τὰ ἐξαναμέτρα ἀκόμη. Ἡμέραν τινὰ, ἐν ᾗ εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ του, σβύνεται αἰφνης ἡ λυχνία του· θέλει νὰ ἐξέλθῃ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ εὕρῃ τὸ μυστικόν ἵνα ἀνοίξῃ τὴν πλάκα.

Ἐν τῇ ταραχῇ του προσπαθεῖ νὰ ὑψώσῃ τὴν καταπακτὴν. Πλὴν μάταιαι προσπάθειαι, αὕτη μένει ἀκίνητος καὶ κεκλεισμένη· φωνάζει μὲ ὄλην τὴν πνευμόνων του τὴν δύναμιν. ἐπικαλεῖται βοήθειαν, ἀλλ' ἡ φωνὴ δὲν φθάνει εἰς οὐδενός τὴν ἀκοήν. Παύσαντες πολλαὶ ἡμέραι καὶ οὗτος δὲν φαίνεται οὐδαμῶς, οὐδεὶς γνωρίζει τί ἐγείνεν, καὶ ἡ οἰκογένειά του εὐρίσκεται εἰς τὴν μεγαλητέραν ταραχὴν. Ἡ εἰδησις ὅτι ἐγείνεν ἄφαντος διαδοθεῖσα εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν φθάνει καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ τεχνίτου τοῦ κατασκευάσαντος τὸ ὑπόγειον δωματίον. Ὁ ἀνθρώπος οὗτος ὑποπτεύει, ὅτι ὁ μηχανισμὸς τῆς καταπακτῆς ἔπαθε βλάβην τινὰ, τρέχει εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ διηγεῖται τὰς ὑπονοίας του. Μεταβαίνουσι τίττε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φυλαργύρου ἀνοίγουσι τὴν κρύπτειν

καὶ ὧ φοικῶδες θάλαμα ! βλέπουσι τὸν ἄνθρωπον ἐξη-
πλωμένον νεκρὸν ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ ! . . .

ΓΝΩΜΙΚΑ

— Ὁ ἐπιθυμῶν ῥόδον πρέπει νὰ θάλῃ καὶ τὰς ἀ-
κάνθας.

— Ὁ ταχέως βαδίζων, ταχέως καὶ κοπιᾷ.

— Ὁ δαμάζων τὴν γλώσσαν αὐτοῦ, σώζει τὴν κε-
φαλὴν του.

— Ὁ ζητῶν νὰ λάβῃ τι παρὰ φιλαργύρου, σκά-
πτει λάκκον εἰς τὴν θάλασσαν.

— Ἐὰν δὲν ἔχωμεν πλοῦτη, ἀποκτήσωμεν τούλα-
χιστον ἀγαθὸν ὄνομα.

— Ὁ τρώγων πολὺ, ὀλίγον κερδαίνει ὁ δὲ τρώγων
ὀλίγον, πολλὰ κερδαίνει.

— Διὰ τῆς γλώσσης ἀνυψοῦται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ
καὶ διὰ τῆς γλώσσης πίπτει.

— Ὁ πίνων οἶνον μὴ ἀποτίων δὲ τὴν τιμὴν αὐτοῦ,
μεθύσκειται δις.

— Τὰ χρήματα τὰ ὅποια δανείζομεν ἀναχωροῦσι
μὲν γελῶντα, ἐπιστρέφουσι δὲ κλαίοντα.

— Μὴ ἀνάβαλε τὴν ἐκπλήρωσιν καλῆς πράξεως,
μὴ τύχη καὶ μετατραπῇ εἰς κακὴν. Ἐξ ἐναντίας ἀνά-
βαλε τὴν ἐκπλήρωσιν κακῆς πράξεως, ἐπ' ἐλπίδι τοῦ
νὰ γίνῃ καλὴ.

— Καὶ μύρμηξ ἂν ᾦναι ὁ ἐχθρὸς σου, τίμα αὐτὸν
ὡς ἄνθρωπον.

— Τὸ ἐξερχόμενον ἐξ ἐνὸς στόματος, εἰσέρχεται
εἰς μυρίαν ὠτίαν.

— Ἐὰν ὁ λόγος εἶναι ἀργυροῦς, ἡ σιωπὴ εἶναι χρυσῇ.

— Ἡ ἀμαθεια θανατοῖ τὸν ἀμαθεὶ πρὸ τοῦ θανάτου.
Τὸ σῶμα αὐτοῦ εἶναι τάφος πρὶν ἢ καταβῇ εἰς τὸν
τάφον. Ὅστις δὲν φροντίζει νὰ ἐνισχύσῃ τὰς δυνάμεις
τοῦ πνεύματός του διὰ τῆς ἐπιστήμης, δὲν πρέπει νὰ
περιμένῃ οὐδεμίαν ἀνάστασιν ἑαυτοῦ πρὸ τῆς παγκο-
σμίου ἀναστάσεως.

ΤΟ ΕΑΡ

Ὁ Μάρτιος ἀνέτειλε καὶ ἦνθησαν τὰ ὄρη·
εἶνε πρῶτα μυστικὴ . . .
ἄσμα τονίζουσα γλυκὺ,
ῥόδα συλλέγει κόρη.

Ἡ αὔρα πνέουσα παιδρῶς τὸ φύλλωμα θωπεύει,
κ' ὑπὸ τὸ φίλημα αὐτῆς,
ὡς ἡμιτρέμουσα ἀκτίς
ἡ θάλασσα παλεύει.

Καθ' ἣν στιγμὴν τὸν οὐρανὸν ὁ ἥλιος χρυσίζει
καὶ μειδιᾷ μετὰ σιγῆς,
τότε τὸ δάκρυ τῆς αὐγῆς —
ἡ δρόσος — λαμπυρίζει.

Καὶ χαιρετᾷ ἡ ἀηδὼν κρυμμένη μὲς' ἐν φύλλῳ,
ὡς εἰς πολῦτιμον στολὴν,
τοῦ φοίβου τὴν ἀνατολὴν
μὲ ἄσματα ποικίλα.

Μυροβολοῦν μαγευτικῶς πολύχροσι ἀνθῶνες,
καὶ ἐν κρηστάλλινῳ νερῷ
παίζουν καὶ λούζουν τὰ πτερὰ
αἱ λάλαι χελιδόνες.

Καὶ ὅταν εἰς τὴν δύσιν του ὁ ἥλιος προβαίνει,
στοὺς βράχους δίδει ἀσπασμὸν
κ' ἡ θάλασσα μὲ σεβασμὸν
γαληνιαία μένει.

Τὸ ἔαρ εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν δοξολογοῦσι
τὸν Πλάστην γῆ καὶ ὁ οὐρανός,
ὁ γαλανὸς ὠκεανός
καὶ τὸν εὐγνώμονοι.

(Σμύρνη)

ΔΗΜ. ΣΤΑΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * Δηλητήρια παντὸς βαθμοῦ ἢ εἶδους καταποθέντα
δύνανται νὰ κατασταθῶσιν ἀδολαβῇ, ἐὰν ὁ λαβὼν πρὶν
ἀμέσως ὀλίγον ἔλαιον, περιπου 25 δράμια. Λέγεται
δ' ὅτι τὸ ἔλαιον καταστρέφει τὰ κακὰ ἀποτελέσματα
οἰουδῆποτε δηλητηρίου.

* * Κατὰ τὸν «Κήρυκα τῆς Κύπρου» κατεστρά-
φησαν μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου
1,044,386 ὀκάδες ὠν ἀκριδῶν. Πρὸ τοῦτο ἐδαπανή-
θησαν 11,981 λίρ. στερ. Ἄν ὑπολογισθῇ ὅτι εἰς ἐκά-
στην ὀκτὼ ἀναλογοῦσι 13,000 ὠά, ὁ τόπος ἀπηλ-
λάγη ἐκ 13,577,018,009 ἀκριδῶν !

* * Ὑπάρχουσιν ἐν Γερμανίᾳ σχολεῖα διὰ τοὺς τυ-
φλοὺς 31, ἐν Γαλλίᾳ 8, ἐν Ἰταλίᾳ 9, ἐν Ἀγγλίᾳ 13,
ἐν Αὐστρίᾳ 13, ἐν Ἑλβετίᾳ 3, ἐν Σουηδίᾳ 4, ἐν Ρωσ-
σίᾳ 4, ἐν Βελγίῳ 6, ἐν Δανιμαρκίᾳ 4, ἐν Νορβηγίᾳ 1,
ἐν ταῖς Κάτω Χώραις 1, ἐν Ἰσπανίᾳ 3, ἐν Πορτογαλίᾳ
οὐδὲν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ οὐδὲν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀσίᾳ
μόνον 2, ἐν Ἀφρικῇ 1 καὶ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολι-
τείαις 31.

* * Ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος ἐναυάγησαν ἐν ὅλῃ
πάσης σημαίας πλοῖα 31, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ
ἔτους ναυαγήσαντα ἀνέρχονται εἰς 280.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ Κριτικὴ καὶ Πρακτικὴ τῶν τεσσάρων
Εὐαγγελίων—μετὰ εἰκονογραφικῶν εἰς τόμους δύο, ἕν
ἕκαστος πωλεῖται πρὸς δραχμὰς 5.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς
«Ἀθηναϊδος» καὶ παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις.

Ἐν Σμύρνῃ δὲ παρὰ τῇ ἀποθήκῃ τῶν Ἀγίων Γρα-
φῶν, εἰς τὴν γωνίαν Φραγκομαχαλᾶ καὶ Χατζῆ Στά-
μου Σοκάκι καὶ παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις.